

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

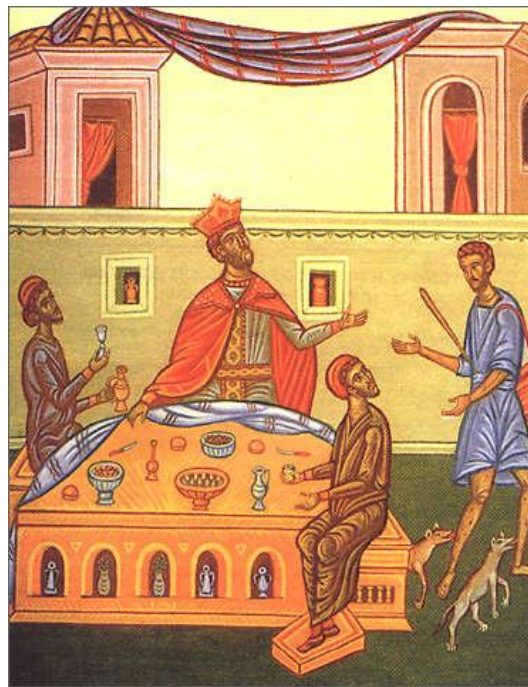
**22-га Неділя по
П'ятидесятниці: Сила в
стражданнях.**

**Twenty-Second Sunday
after Pentecost:
The Power of Suffering!**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

Сьогоднішня Євангелія (Ісусова Притча про багача й Лазаря - Луки 16:19-31) торкає багато справ. А можна зауважити, що всі вони відносяться до питання сили.

Перш за все вона говорить – небезпосередньо – про конкретні діла любові та зацікавленості, які повинні проявляти діти Божі, - ми що створені Ним на Його Образ. Саме про це натякає відсутність таких вчинків зі сторони багача, якого нечутливість до страждань інших наче б то довела його до сучасного стану в муках у поза-гробовому житті. Бог дав був йому силу перемінити своє життя примістивши жебрака Лазаря прямо біля його власного дому. Є певна заслуга в

Today`s Gospel (Jesus` Parable about the rich man and Lazarus - Luke 16:19-31) talks about a whole range of subjects. It can be seen that they all deal with power.

First of all it speaks - by implication, rather than directly - about the concrete acts of love and concern that ought to proceed from God`s children, whom He has created in His image. This is implied by the lack of such acts on the part of the rich man, whose insensitivity to the suffering of others seems to have led him to his present state of torment beyond the grave. God had given him the power to change his course by putting the beggar Lazarus beside his very home. To his credit, the rich

тому, що він не був жорстоким до нього. Він бо ж міг би був Лазаря просто прогнати - та цього він не зробив. Він лише не звертав на нього уваги. (Хіба й ми надто часто саме так не робимо, коли зустрічаємось зі стражданнями інших?) *Людей треба бачити* – кожний і кожна з нас потребує особистої уваги. Бог же знає кожного по імені! Якщо б він лише був звернув увагу на присутність Лазаря, якщо б він тільки був заговорив до нього, то цим був би цей багач наділив його крихіткою своєї сили – і це могло було б спасти того багача від мук.

Притча, яку ми читаємо в сьогоднішній Євангелії також показує, що є *сила у стражданнях*. Як виглядає, Лазар здобув своє місце на лоні Авраама (це ж символ Раю) не якимись добрими ділами, а просто тим, що він терпеливо переніс свої страждання в цьому світі. Його страждання відкрили йому двері до Раю, якого створив Бог, Який дбає про Своє створіння, Бог співчутливий. Але страждання багача, хоч і наступило воно аж по смерті, як видно, також мало якусь силу. Коли ж бо він усвідомив, що вже немає для нього виходу з того місця мук, то цей чоловік почав думати про інших! Він захотів допомогти своїм браттям оминати те місце мук.

Чи можливе таке пробудження доброго характеру після смерті? Це питання – спірне, але деякі Християнські вчителі наче б то згодні з тим, що коли б таке й було можливим, то хіба тільки якщо згадана людина ще перед своєю смертю була вже на дорозі до такого просвічення. Час нашого

fellow was not cruel. He could have had Lazarus driven off - he did not. He merely ignored his presence. (Do not we all too often do the same when we see suffering?) People *need to be seen* - we all need personal attention. God knows each one of us by name! By simply acknowledging Lazarus' presence, by speaking to him, the rich man would have shared some of his power with him and this might have saved that rich man.

The Parable we are reading in today's Gospel also shows that there is *power in suffering*. Lazarus seems to have gained a place in Abraham's bosom (a symbol of Paradise) not by any good deeds, but simply by the fact that he had patiently borne his suffering in this world. His suffering opened the gates of a Paradise created by a God Who cares, a God of compassion. Yet the rich man's suffering, even though it came after he had died, seems to have had power as well. It was when he realized that there was no way out of torment for himself, that the fellow began to think about others! He wanted to help his brothers avoid coming to this place of torments.

Is such an awakening of character possible after death? That is debatable - but there does seem to be a consensus among some Christian teachers that such a thing could happen only if the person who died was already on the way to such illumination. The time we have on earth is crucial for setting the direction in which we are heading. Thus the hope that Christ gives us of the possibility of continual transformation is intended to make us turn towards God by turning towards His needy ones *on this*

перебування на землі – вирішальний для накреслення напрямку, куди веде наше життя. Отож надія, яку подає нам Христос, на можливість постійної переміни мало б нас наvertати до Бога зверненням уваги до Його потребуючих *на цьому світі* – не після нашої смерті, а таки СЬОГОДНІ!

Не ігноруймо силу, яку можуть нам принести страждання, що може нам допомогти досягнути просвічення, яку перетворить наше життя! Кожний з нас має щось таке, що нам важко переносити. Про це треба нам молитися і робити те, що можемо, щоб полегшити свої страждання, а також страждання інших. Та могли б ми мати велику користь і від того, що визнаємо своє страждання, його *приймаємо* і вчимося від уроків, яких воно нам подає. Наприклад можемо ми визнати те, які ми слабкі та нужденні. А це може допомогти нам піднятися вище нашої холодної самодостатності і звернутися до інших за ту поміч, яку вони б радо подали нам, коли б цьому не перешкоджала думка, що вони цим можуть уразити нашу гідність. Можемо звернутися і ми до інших, у кого є труднощі подібні до наших.

Притча також показує нам, що остаточно все таки буде виправлене. Страждання, яке гідно переносимо, матимуть свої нагороди – а байдужність, на жаль, також матиме свої наслідки. Пробудітесь! Навчайтесь від Христового уроку замість того, щоб витратити так багато часу в наріканнях про те, наскільки в світі несправедливості.

November 1, 2012

earth, not after we have died, but TODAY!

Let us not ignore the power of suffering to help us attain the illumination that can transform our lives! Each one of us has something that weighs heavily upon our lives. We ought to pray about such things and do what we can to alleviate our own suffering as well as that of others. But we can also benefit greatly by acknowledging our suffering, by *accepting* it and by learning the lessons it offers us. For example, we can realize how weak and needy we are. This can help us rise above our cold self-sufficiency and reach out to others for the help they would often be happy to give, were they not troubled by the thought that they might hurt our pride. We can also reach out to others who have hardships similar ours.

The Parable also shows us that ultimately everything is set aright. Suffering well-endured has its rewards - and indifference, alas, has its own consequences as well. Let us wake up! Let us learn from Christ's lesson instead of spending a lot of time complaining about things not being fair.

